

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/38/2022
Identifikačné číslo spisu: 1019201137
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1019201137.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: R. W. X. I. XX. XX. XXXX, Z. W. Č.. XXXX/X, Y., právne zastúpený JUDr. Ľubomírom Kaščákom, advokátom so sídlom Horná č. 35, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova č. 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra obrany SR č.: SELUZ-331-2/2019 zo dňa 11. júna 2019, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/180/2019-77 zo dňa 21. 10. 2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/180/2019-77 zo dňa 21. 10. 2021 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 1S/180/2019-77 zo dňa 21. 10. 2021 Krajský súd v Bratislave ako správny súd zrušil rozhodnutie ministra obrany SR č.: SELUZ-331-2/2019 zo dňa 11. júna 2019 (ďalej preskúmané rozhodnutie), ako aj generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky - personálny rozkaz č. 59 zo dňa 28. 3. 2019 (ďalej prvostupňové rozhodnutie) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca podľa § 83 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon o štátnej službe profesionálnych vojakov) prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v stálej štátnej službe z dôvodu, že porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 2 písm. b) citovaného zákona. Dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bolo, že žalobca ako profesionálny vojak bol dňa 18. októbra 2018 v služobnom čase počas výkonu štátnej služby na odbornom zhromaždení riaditeľa Úradu finančného zabezpečenia Bratislava príslušníkmi oddelenia policajného výkonu Martin, odboru policajného výkonu Prešov Vojenskej polície podrobený dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu s pozitívnym výsledkom. Dychová skúška na prítomnosť

alkoholu v dychu bola vykonaná v súlade s povinnosťou zamestnávateľa podľa zákona č. 124/2006 Z.z. V čase vykonania dychovej skúšky o 11.28 hod bola žalobcovi zistená prítomnosť alkoholu v krvi analyzátorom dychu typu Alkotest Dräger 7410 s pozitívnym výsledkom 0,41 mg/l (0,85 ‰) a pri opakovanej skúške o 12.00 hod. analyzátorom dychu typu Alkotest Dräger 7410 s pozitívnym výsledkom 0,28 mg/l (0,58 ‰). Vyšetrenie krvi nežiadal. Príslušníkovi Vojenskej polície do zápisu uviedol, že požil alkoholické nápoje vo večerných hodinách v hoteli Granit, s odhadom približne 10 pohárikov tvrdého alkoholu. Tým profesionálny vojak porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 2 písm. b) zákona, čo je dôvodom na skončenie štátnej služby prepustením zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. c) zákona.

3. Preskúvaním rozhodnutím žalovaného zo dňa 11. júna 2019 minister obrany SR zamietol odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva obrany SR č. 59 z 28. marca 2019 potvrdil. Žalovaný v preskúvanom rozhodnutí k námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu uviedol, že služobná cesta je výkonom služobných povinností, teda výkonom štátnej služby v inom mieste výkonu štátnej služby v zmysle rozvrhnutého služobného času odvolateľa, v danom prípade ako je uvedené v cestovnom príkaze. Podľa vopred určených podmienok služobnej cesty bol začiatok služobnej cesty určený rozsahu Levice 16.10. 2018, 4.00 ráno, miesto výkonu štátnej služby - Smrekovca, spôsob prepravy súkromné motorové vozidlo, účel cesty - odborné zhromaždenie, miesto, dátum a čas ukončenia - Levice 19. 10. 2018, 17.00 hod. K námietke nezákonného vyšetrenia na zistenie alkoholu uviedol, že zamestnancom sa na účely zákona č. 124/2006 Z.z. rozumie aj profesionálny vojak. Ministerstvo obrany ako zamestnávateľ má povinnosť kontrolovať, či zamestnanec nie je v pracovnom (v služobnom) v čase pod vplyvom alkoholu a má aj právo využiť zákonné postupy vyšetrenia na zistenie alkoholu. Vojenská polícia v súvislosti s preventívno - bezpečnostnou akciou bola oprávnená v rámci svojej pôsobnosti zamestnancov zúčastňujúcich sa odborného zhromaždenia, aj odvolateľa, vyzvať a vyšetriť na zistenie alkoholu. Zistenia Vojenskej polície zdokumentované v úradnom zázname boli vykonané v súlade so zákonom. Poukázal na zákon č. 124/1992 Zb. o Vojenskej polícii v znení neskorších predpisov, ktorý ustanovuje pôsobnosť Vojenskej polície aj vo vzťahu k profesionálnym vojakom podľa zákona č. 281/2015 Z.z.

4. Správny súd v napadnutom rozsudku uviedol, že v danom prípade bude potrebné orgánom verejnej správy posúdiť otázku nezlučiteľnosti ďalšieho výkonu štátnej služby žalobcu so zvlášť ním hrubým porušením služobných povinností. Poukázal na správne uváženie, v rámci ktorého je potrebné vziať do úvahy dĺžku trvania štátnej služby dotknutého profesionálneho vojaka, jeho služobné výsledky, hodnotenia, dovtedajší jeho prínos pre štátnu službu, ako aj jeho perspektívy do budúcnosti, najmä z hľadiska využiteľnosti jeho skúseností. Citoval pritom rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/142/2012. Poukázal na to, že personálna pôsobnosť a disciplinárna právomoc nadriadených sú dva samostatné na sebe nezávislé inštitúty. Veliteľ profesionálneho vojaka nerieši otázku, či tento spáchal alebo nespáchal priestupok alebo trestný čin. Žalovaný nezistil riadne skutkový stav veci, ktorý by preukazoval, že žalobca svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere žalobcu ako profesionálneho vojaka by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby a teda či vznikol zákonný dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa § 134 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z.z. Uviedol, že rozhodujúcu interpretáciu zákona č. 73/1998 Z.z. už vyslovil Najvyšší súd SR. Zároveň konštatoval, že preskúvané rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Preto obe rozhodnutia v inštančnom postupe zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) Správneho súdneho poriadku.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalovaný. Namietal porušenie práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP), nesprávne právne posúdenie veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (440 ods. 1 písm. h) SSP). K prvej námietke uviedol, že jediným žalobným bodom bola námietka, že žalobca spochybnil zákonnosť dôkazu získaného príslušníkmi Vojenskej polície, pretože v čase kontroly nevykonával žiadnu činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život, zdravie sebe alebo iným osobám alebo poškodiť majetok. Správny súd bol viazaný takto vymedzenými žalobnými bodmi podľa § 134 ods. 1 SSP, avšak týmto sa neriadil a

rozhodnutia zrušil síce z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, avšak bez riadneho a dostatočného odôvodnenia. Jediným žalobným dôvodom sa v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal, čím bolo porušené právo žalovaného na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu. Naopak, správny súd videl nedostatočné zistenie skutkového stavu v tom, že žalovaný nezistil, či žalobca svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Takýto dôvod nedostatočne zisteného skutkového stavu však žalobca v podanej žalobe vôbec neprezentoval. Okrem toho správny súd zrušil aj personálny rozkaz č. 59, ktoré zrušenie žalobca v správnej žalobe vôbec nenavrhol. Rozhodnutie správneho súdu je teda prekvapivé a založené na zrejmej svojvôli. K druhému sťažnostnému dôvodu uviedol, že je nesprávny právny názor správneho súdu, že pri prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 83 ods. 1 písm. c) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) citovaného zákona je potrebné posúdiť správnu úvahou žalovaného, či žalobca zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Citované ustanovenia obligatónym spôsobom vymedzujú podmienky prepustenia zo služobného pomeru a pokiaľ nastanú, je takéto rozhodnutie obligatórne. Žalovaný preto nemal žiadnu možnosť odkloniť sa od zákonného dôvodu na prepustenie v tom smere, že by ešte v rámci správnej úvahy hodnotil, či došlo k porušeniu základnej povinnosti profesionálneho vojaka zvlášť hrubým spôsobom. Správnym súdom určené kritériá, ktoré mal žalovaný použiť pri správnom uvážení, sa používajú výlučne v rámci disciplinárneho konania pri ukladaní disciplinárneho opatrenia (§ 142 ods. 2 citovaného zákona). Správny súd interpretuje judikatúru súdov vzťahujúcu sa k štátnej službe príslušníkov policajného zboru podľa zákona č. 73/1998 Z.z., čo vyplýva aj z toho, že v bode 77 správny súd konštatuje, že „treba prihliadnuť na skutočnosť, že rozhodujúcu interpretáciu príslušných ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. a vyhodnotenie doteraz zisteného stavu veci vo vzťahu k prejednáwanej žalobe a preskúmaným rozhodnutiam orgánov verejnej správy Najvyšší súd SR už vyslovil právny názor v rozsudkoch“. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je tak vnútorne rozporné. Správny súd zrejme použil nesprávnu právnu normu, čomu svedčí poukázanie na § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. K tretiemu sťažnostnému bodu poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 4Asan/12/2019. Žiadal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

6. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 14. 1. 2022 vyjadril žalobca. Rozsudok správneho súdu považoval za správny a dôvodný. Uviedol, že v správnej žalobe namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne a nezákonne zisteného skutkového stavu. Petitom bol určený rozsah preskúmania rozhodnutí správneho orgánu a konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu. Správny orgán pri vydávaní rozhodnutia je povinný posúdiť všetky individuálne okolnosti viažuce sa k osobe žalobcu a nie je možné izolovane vychádzať len z naplnenia zákonnej podstaty porušenej povinnosti. Žiadal kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom a s dôvodmi kasačnej sťažnosti, ktorými bol viazaný (453 ods. 2 SSP), zistil, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

8. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz č. 59, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 83 ods. 1 písm. c) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov z dôvodu, že porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 2 písm. b) citovaného zákona. K porušeniu základnej povinnosti profesionálneho vojaka došlo tým, že dňa 18. októbra 2018 bol počas výkonu štátnej služby v služobnom čase o 11.28 hod. podrobený dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu s pozitívnym výsledkom 0,41 mg/liter a pri opakovanej skúške o 12.00 hodine s pozitívnym výsledkom 0,28 mg/liter. Uvedené meranie bolo vykonané príslušníkmi Vojenskej polície v čase, keď bol vyslaný na služobnú cestu, v rámci ktorej sa zúčastnil odborného zhromaždenia v hoteli Granit v Smrekovici, na ktorom vykonával metodické zamestnanie k zabezpečeniu úloh pôsobnosti Úradu finančného zabezpečenia Bratislava.

9. Žalobca v podanej žalobe namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu veci z dôvodu, že jediný dôkaz porušenia jeho základnej povinnosti ako profesionálneho vojaka - výsledok dychovej skúšky vykonanej príslušníkmi Vojenskej polície - je nezákonný, pretože Vojenská polícia nebola príslušná na jeho vykonanie, keďže v čase kontroly žalobca nevykonával žiadnu činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život, zdravie sebe alebo iným osobám alebo poškodiť majetok. V tomto kontexte dôvodil, že dôkaz zadovážený nezákonným spôsobom nemôže slúžiť ako dôkaz. Žiadal zrušiť len preskúmané rozhodnutie.

10. Správny súd zrušil prvostupňové aj preskúmané rozhodnutie s odôvodnením, že skutkový stav nebol riadne zistený. Pri právnom posúdení veci vychádzal zo znenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, aj keď toto ustanovenie priamo necitoval, keď na viacerých miestach odôvodnenia uvádzal podmienky prepustenia policajta zo služobného pomeru podľa tohto ustanovenia. Napr. v bode 66 uviedol, že „je potrebné, aby sa orgán verejnej správy v ďalšom konaní vysporiadal pri posudzovaní zlučiteľnosti ďalšieho výkonu štátnej služby žalobcu s daným porušením služobnej povinnosti natoľko, že akékoľvek uváženie, či by ponechanie profesionálneho vojaka v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, je prakticky vylúčené.“ Zároveň obe rozhodnutia zrušil aj z dôvodu ich nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov bez odôvodnenia, v čom spočíva nedostatok dôvodov a tvrdená nezrozumiteľnosť týchto rozhodnutí.

11. Podľa § 83 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z.z. v znení účinnom ku dňu 17. 6. 2019 (právoplatnosť preskúmana rozhodnutia) štátna služba profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe a stálej štátnej službe sa skončí prepustením zo služobného pomeru (ďalej len "prepustenie"), ak porušil základnú povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 134 ods. 1 písm. n) alebo ods. 2 alebo obmedzenie alebo zákaz podľa § 12, alebo zákaz podľa § 13.

Podľa § 134 ods. 2 písm. b) citovaného zákona profesionálny vojak nesmie nastúpiť v služobnom čase na výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu.

12. Kasačný súd sa stotožnil so sťažnostným bodom, že napadnutým rozsudkom správny súd znemožnil žalovanému uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odôvodnenie napadnutého rozsudku totiž nezodpovedá štandardom kladeným na riadne a dostatočné zdôvodnenie rozhodnutia správneho súdu podľa kritérií stanovených v § 139 ods. 2 SSP. Správny súd preskúmana rozhodnutie a postup správnych orgánov predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, t. j. v medziach žalobných bodov. Súd je viazaný žalobou vymedzeným rozsahom a dôvodmi preskúmania zákonnosti preskúmaného rozhodnutia, čomu zodpovedá povinnosť súdu rozhodnúť o všetkých bodoch žaloby a v odôvodnení sa s nimi vysporiadať.

13. Žalobca v správnej žalobe namietal nezákonnosť vykonaného dôkazu - výsledku dychovej skúšky na alkohol v krvi vykonanej dňa 18. 10. 2018 a v tejto súvislosti uviedol, že skutkový stav nebol dostatočne zistený, lebo iný dôkaz zadovážený nebol. Správny súd, ktorý bol žalobnými bodmi viazaný podľa § 134 ods. 1 SSP, však túto jedinú žalobnú námietku žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Naproti tomu nedostatočne zistený skutkový stav správny súd videl v nezisťovaní skutkových okolností (dĺžka trvania štátnej služby, služobné výsledky a hodnotenia žalobcu, jeho perspektívy do budúcnosti, atď.), ktorých absenciu žalobca v správnej žalobe nenamietal. Rovnako žalobca v žalobe nenamietal ani nepreskúmateľnosť preskúmaného a prvostupňového rozhodnutia a napriek tomu správny súd zrušil obe rozhodnutia aj z tohto dôvodu pre ich nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, čo okrem toho žiadnym spôsobom neodôvodnil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je tak arbitrárne, nevyhodnocuje námietku vznesenú v správnej žalobe a preto neutržateľné. Zároveň je dôvodná aj sťažnostná námietka, že správny súd prekročil rozsah súdneho prieskumu označený v žalobe, keď bez návrhu žalobcu zrušil aj prvostupňové rozhodnutie, čím porušil § 191 ods. 3 písm. a) SSP.

14. Čo sa týka námietky nesprávneho právneho posúdenia veci, kasačný súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že správny súd vychádzal z nesprávnej právnej úpravy, keď v právnom posúdení na viacerých miestach uvádzal citácie, ktoré korešpondujú s § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Táto právna úprava je však použiteľná len v konaní pri prepustení zo služobného pomeru policajta. V danom prípade sa však aplikoval zákon č. 281/2015 Z.z., pretože predmetom súdneho prieskumu bolo prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. Ustanovenia § 83 ods. 1 písm. c) v spojení s § 134 ods. 2 písm. b) tohto zákona stanovujú iné podmienky na prepustenie profesionálneho vojaka, ako je tomu podľa zákona č. 73/1998 Z.z. Zo strany správneho súdu tak došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, pretože v rozsudku síce uviedol príslušné ustanovenia zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov, avšak pri konkrétnom právnom posúdení veci už vychádzal z nesprávnej právnej normy, a to zo zákona č. 73/1998 Z.z. O tom svedčí aj odkaz správneho súdu na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/142/2012, ktorý preskúmaval správne rozhodnutie o prepustení policajta zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z.

15. Vo vzťahu k poslednej námietke, a to odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, kasačný súd konštatuje jej predčasnosť, pretože správny súd v dôsledku omylu v aplikácii právnej normy nevyjadril konkrétny právny názor na aplikáciu príslušných právnych noriem, konkrétne § 83 ods. 1 písm. c) a § 134 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo nevyhnutné zrušiť napadnutý rozsudok Krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V novom konaní správny súd opätovne posúdi dôvodnosť žalobnej námietky žalobcu, ako bola uvedená v správnej žalobe, ktorou je správny súd viazaný a v závislosti na tomto posúdení vo veci meritórne rozhodne, pričom bude aplikovať relevantné ustanovenia zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov.

17. V novom rozhodnutí správny súd rozhodne aj o náhrade trov tohto kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

18. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

